

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la
21 decembrie 2015 – Agnieška Anisimovienė și alții**

(Cauza C-688/15)

(2016/C 106/20)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurenți: Agnieška Anisimovienė și alții

Cealaltă parte din procedură: AB bankas „Snoras”, în lichidare; VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas”, AB „Šiaulių bankas”, succesoare în drepturi și obligații a AB bankas „FINASTA”

Întrebările preliminare

1. Directiva privind depozitele⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că fondurile care sunt debitate cu consimțământul persoanelor sau sunt transferate ori plătite de către înseși persoanele respective într-un cont deschis pe numele unei instituții de credit deținut la o altă instituție de credit pot fi considerate depozit în temeiul acestei directive?
2. Articolul 7 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva privind depozitele trebuie interpretat în sensul că plata indemnizației de asigurare a depozitelor până la concurența sumei menționate la articolul 7 alineatul (1) trebuie efectuată pentru fiecare persoană a cărei creanță poate fi recunoscută înainte de data la care este adoptată constatarea sau hotărârea menționată la articolul 1 punctul 3 literele (i) și (ii) din Directiva privind depozitele?
3. În sensul Directivei privind depozitele, definiția unei „operațiuni bancare normale” este relevantă pentru interpretarea noțiunii de depozit ca sold creditor care derivă din operațiuni bancare? Această definiție trebuie luată de asemenea în considerare atunci când se interpretează noțiunea de depozit în cadrul actelor juridice naționale prin care a fost transpusă Directiva privind depozitele?
4. În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, cum trebuie înțeleasă și interpretată noțiunea de operațiuni bancare normale utilizată în cadrul articolului 1 alineatul (1) din Directiva privind depozitele:
 - a) care sunt operațiunile care ar trebui să fie considerate operațiuni bancare normale sau care sunt criteriile care ar trebui să constituie baza pentru a se stabili dacă o anumită operațiune bancară este normală?
 - b) noțiunea de operațiune bancară normală trebuie să fie evaluată ținându-se cont de obiectivul operațiunilor bancare efectuate sau de părțile între care se efectuează astfel de operațiuni bancare?
 - c) noțiunea de depozit ca sold creditor care derivă din operațiuni bancare normale, utilizată în Directiva privind depozitele, trebuie interpretată în sensul că aceasta privește numai cazurile în care toate operațiunile care au dus la crearea unui astfel de sold sunt considerate normale?
5. În cazul în care fondurile nu intră sub incidența definiției date noțiunii de depozit în cadrul Directivei privind depozitele, însă statul membru a optat pentru transpunerea în dreptul național a Directivei privind depozitele și a Directivei privind investitorii⁽²⁾ în așa fel încât fondurile cu privire la care deponentul emite pretenții întemeiate pe obligația unei instituții de credit de a presta servicii de investiții sunt de asemenea considerate a fi un depozit, garantarea pentru depozite poate fi aplicată numai după ce s-a stabilit că, într-un caz specific, instituția de credit a acționat ca o întreprindere de investiții și fondurile i-au fost transferate pentru a efectua activități de investiții, în sensul Directivei privind investitorii și al MiFID⁽³⁾?

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163).

⁽²⁾ Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, p. 22, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 222).

⁽³⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).